

[Gert Petersen]

er især Forbundsrepublikken, der har været fortalende for det på det sidste. Det tyder på, at mange politikere i Forbundsrepublikken har forstået omverdenens bekymring. Det er en linje, som bør have Danmarks støtte, og derved kan samlingsprocessen gå hen at blive til en dynamo for nedrustning og afspænding.

Det gælder også i spørgsmålet om Tysklands sikkerhedspolitiske status. Ideen om et neutralt Tyskland er dødfødt allerede af realpolitiske grunde. I øvrigt mener jeg, at det er vigtigt at have Tyskland som partner i de kommende processer. Men at indlemme Østtyskland i NATO er da et ensidigt partnerskab, og det svækker muligheden for at få ophævet den blokdeling, som er selve symbolet på Europas deling. Det er nok heller ikke nogen realistisk idé.

Derimod kunne det samlede Tyskland blive kimen til en ny fælles sikkerhed, og det ville være aktivt partnerskab med alle stater i Europa. Man kan forestille sig, at man for en tid lader Tysklands østlige del forblive i Warszawa-pagten. Det er alligevel en udbredt opfattelse, at sovjettropperne for en tid kan blive i det samlede Tysklands østlige område og den vestlige del forblive i NATO med reducerede sovjetiske styrker østpå og reducerede amerikansk-britisk-franske styrker vestpå.

Jeg har oven i købet set i dag, at den nye østtyske forsvarsminister er inde på den tanke, at den østtyske hær kan blive ved med at bestå i en periode efter foreningen af de 2 tyske stater, at den altså ikke skal nedlægges umiddelbart. Det styrker jo muligheden for et sådant arrangement, fordi der ville jo være tale om én stat.

Derfor må der logisk skabes samarbejds- og kontrolorganer for begge parter og naturligvis ligeledes med tyskerne med reducerede styrker i centrum. Det betyder nedrustning og samarbejde på samme tid, og også på den måde kan samlingsprocessen blive til en dynamo for en helt ny nedrustet fælles ordening i Europa. Fra Tyskland kunne dette princip gradvis bredes ud til de øvrige stater.

Alt dette kan lyde noget fantastisk, men det, som er sket igennem det sidste halve år, har i sandhed også været fantastisk. Derfor tror jeg, at man skal tænke i disse store baner for at udnytte de chancer og muligheder, der er, men også for at forhindre de store risici, som man må se i øjnene også findes. Vi har studeret den dagsorden, som hr. Svend Auken har stillet på

en række partiers vegne. Vi er enige i 4/5 af den, men der er altså en sidste femtedel, som vi ikke kan tilslutte os, fordi vi er bange for, at den vil blive fortolket i en bestemt retning. Jeg synes allerede, at økonomiministeren har været i gang med det. Af den grund, og fordi vi ikke kan stille ændringsforslag til dagsordenen, skal jeg på SFs vegne stille følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget tager afstand fra planerne om en økonomisk og monetær union, opfordrer Tinget regeringen til at føre en aktiv Europapolitik på grundlag af

- støtte til og samarbejde med de nye folkevalgte regeringer i de tidligere kommunistiske lande i Øst- og Centraleuropa,
- udnyttelse af alle muligheder inden for CSCE for at fremme respekten for menneskerettighederne, tilliden mellem staterne og en fuldstændig overvindelse af Europas deling,
- støtte til en politik, der sigter på ophævelse af de to militære blokke og deres afløsning gennem en fælles sikkerhedsordning omfattende alle CSCE-staterne og baseret på nedrustning, gensidig kontrol og fjernelse af alle udenlandske tropper,
- støtte til hurtige aftaler om betydelige og balancerede nedrustningsskridt i Europa og til fjernelse af alle taktiske atomvåben fra Europa som et første skridt til fjernelse af alle atomvåben overhovedet,
- støtte til det tyske folks selvbestemmelsesret og sikring af, at tysk enhed skabes i bred europæisk sammenhæng med garanti for Oder-Neisse-grænsen og inden for CSCE-processen,
- støtte til en hurtig og omfattende EF-EFTA-aftale og til sådanne ændringer i Romtraktaten, at der opnås flertalsafgørelser ved sikring af minimumsgarantier for miljøbeskyttelse og lønmodtagerrettigheder såvel som større demokratisk kontrol og åbenhed i hele EF-strukturen,
- støtte til et bredt europæisk samarbejde, der kan fremme beskæftigelsen og sikre miljøet, og som bygger på respekt for staternes selvstændige fordelingspolitik.

Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 32).